

Homilia de Mons. Sebastià Taltavull, bisbe de Mallorca
Dijous Sant
Catedral de Mallorca, 14-IV-2022

Ex 12,1-8.11-14. *Tingueu aquest dia com un memorial, i celebren-ho amb un pelegrinatge*
Sl 115. *Vós em trencàreu les cadenes. Com podria retornar al Senyor tot el bé que m'ha fet?*
1Co 11,23-26. *Aquest calze és la nova aliança segellada amb la meva sang.*
Jn 13,1-15. *Us he donat exemple perquè vosaltres ho feu tal com jo us ho he fet.*

Pensar en un mateix o pensar en els altres. Aquesta és l'alternativa. L'egoisme o la caritat. L'acaparar o el compartir. És en contra de tota tendència a l'acaparament, Jesús ens convida a distribuir. Només comparteix aquell que es desprèn d'alguna cosa, o que dona d'allò que honestament li pertany. La generositat s'està fent evident en moltes ocasions. Cada vegada que apareix una necessitat, la resposta immediata hi és: ara les víctimes del drama de la guerra de Ucraïna: en aquests moments, a més d'altres formes de donació, la nostra Església de Mallorca a través de la Càritas Diocesana ja ha recollit més de 80.000 euros, doblers que s'envien a Caritas d'Ucraïna. És un gest de generositat de la nostra gent que hem d'agrair de cor i que mostra la qualitat demostrada del compartir amb qui més ho necessita.

Jesús, en instituir l'Eucaristia, ens ha deixat el signe més eloqüent que qualsevol persona pot entendre i, alhora, el gest més radical per entendre on es troba la solució a tanta obsessió per acaparar. Fins i tot els no creients poden arribar a veure la sinceritat de qui, per compromís evangèlic i per solidaritat fraterna, han fet de la seva persona un ésser-per-als-altres, com Jesús. Vet aquí la raó de fons de seure junts a una taula i compartir allò que més estimam, Jesús mateix, realment present i actuant entre nosaltres, font i força de tota donació i entrega.

¿Per què aquest Dijous sant podem arribar a entendre aquest gest del Senyor d'oferir-nos el pa i el vi per identificar-nos amb la seva mateixa persona, amb la seva mateixa vida? Jesús pren del que és nostre, del blat que hem sembrat i collit, de la farina que hem fabricat, en definitiva, de la terra i del treball dels homes i dones d'avui, pa i vi que hem rebut sobretot de la seva generositat, pur do per saciar la nostra fam i la nostra set de plenitud, de sentit, de Déu. Per alguna raó l'Església posa l'Eucaristia en el centre de la vida cristiana, com a font i cim seu. Jesús s'ofereix tant que vol ser menjat. No es reserva res per a ell mateix, es dona del tot **«per que tinguem vida i en tinguem a desdir»** (cf. Jn 10,10).

En la intimitat amb Jesús, aquest vespre del Dijous Sant és per agrair el do de la seva vida feta aliment per a nosaltres en l'*Eucaristia*, la seva total donació per amor. Però també, i formant una mateixa unitat, per agrair la perpetuïtat de la seva presència santificant a través de la *institució del ministeri sacerdotal*. Una ocasió privilegiada per valorar el gran do del sacerdoci a la humanitat.

La Paraula de Déu ens porta a contemplar aquells elements clau per entendre les conseqüències de l'entrega de Jesús en les nostres vides. En participar de l'Eucaristia i combregar, arribam a una tal identificació amb Crist que tota la nostra existència queda transformada per la seva gràcia. En la mesura que ja no som nosaltres, sinó que és Crist qui habita en nosaltres, ens trobam en disposició d'**arriscar-nos a ser els seus testimonis**, arriscar-nos a que tothom qui ens vegi i ens tracti descobreixi quin foc interior ens anima

a fer el bé i a donar-nos de la mateixa manera que es dona Jesús. Ho hem escoltat un cop més de les seves mateixes paraules després de **rentar els peus als seus deixebles**: «*Enteneu això que us acab de fer?*» (evangeli). Estam davant la màxima expressió d'aquella humilitat i senzillesa que acompanyen l'amor. La voluntat de **servei** que caracteritzarà els seguidors de Jesús, el fet de ser el darrer, el qui es posa a disposició dels altres sempre per amor. Serà el primer pas, la consagració dels peus que han d'anunciar la pau, els peus que han de córrer a posar-se al costat dels qui passen més necessitat, com ho expressen els qui avui accediran a que en nom de Jesús rebin aquesta aigua purificadora que els permetrà anar nets per a fer el bé i estendre'l per tot arreu.

Avui són els qui a la nostra diòcesi representen, responsables i usuaris, l'àrea pastoral de l'Acció caritativa i social, persones que treballen en els camps de la pastoral de *Caritas*, de *Mans Unides*, de la *Salut* i del *dol*, de la *Presó*, de *Missions*, de *Justícia i Pau*, de *Casa de Família* i dels *sense sostre*, del món de l'*Ecologia*. Persones col·laboradores directes de l'encàrrec missioner de Jesús d'**estimar com ell has ha estimat**, el **manament de l'amor** que ens ha deixat com a testament a complir. A l'encàrrec «*feis això, que és el meu memorial*» de l'Eucaristia, hi va l'encàrrec de les seves conseqüències: «*tot allò que fèieu a un d'aquests germans meus més petits, a mi m'ho fèieu*». Un encàrrec no pot existir sense l'altre, l'Eucaristia sempre unida a l'amor fratern, ja que és la seva font i origen i l'amor fratern el seu resultat.

Jesús ens diu que no només les seves **paraules** han de ser objecte de la nostra màxima atenció, sinó els seus **fets**, ja que d'Ell aprendrem una forma de ser i de fer que faran visible la seva existència en cadascú de nosaltres i entre tots nosaltres. Aquest pa de vida que Jesús proclama ens omple de la generositat de Déu i de la força del seu Esperit i amb la finalitat que la **transformació interior** que conté arribi a *irradiar la seva llum sobre totes les situacions humanes, especialment sobre aquelles que posen més en evidència el deteriorament de la injustícia i l'atropellament de la dignitat humana*. Per això, reunits en esperit de família i ambient de fraternitat per celebrar l'Eucaristia, els cristians ens comprometem a fer que els nostres ambients rebin aquest do que és Crist mateix fet aliment per a la salvació de tots.

Aquest anunci serà possible si en la nostra intenció i en la seva plena realització estam disposats a *configurar-nos amb Crist* i participar del seu amor infinit per a tots i sense cap distinció. Heus ací el fonament de la *fraternitat* que avui volem proclamar des de la taula eucarística i des del servei sacerdotal. Caldrà viure amb profunditat aquest Dijous Sant de **l'amor fratern**, que la «la reciprocitat de l'amor és exigida pel manament que Jesús defineix com a nou i seu: «*Estimau-vos els uns als altres tal com jo us he estimat*» (Jn 13,34). Així, ens sentim especialment units a tota l'Església i agraïm junts el *do de l'Eucaristia* que ens arriba a través del *do del sacerdocí*.

Les paraules pronunciades en la consagració fan realment present a Jesucrist. El volem acompanyar en el misteri de la seva mort i resurrecció, i sentir-nos plenament units a Ell. Per aquest encontre, tota la nostra vida pren una orientació nova i definitiva per viure la força del seu amor i irradiar-lo.